

عنوان مقاله:

نوع مالکیت، ارزش گذاری بیش از واقع و اقلام تعهدی اختیاری

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های حسابداری مالی، دوره 14، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 36

نویسندگان:

محسن تنانی - استادیار گروه حسابداری، دانشکده علوم مالی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

رامین کریمی ارقینی - دانشجوی ارشد حسابداری، دانشکده علوم مالی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

کیفیت گزارشات مالی و سودهای گزارش شده از اهمیت بسزایی برای سرمایه گذاران، قانون گذاران، محققان و غیره برخوردار است. مدیران شرکت ها از انواع روش های مدیریت سود به منظور افزایش قیمت سهام و حفظ ارزش زیاد سهام استفاده می کنند که در واقع آن را می توان به انگیزه های مدیریت سود نسبت داد. به طور کلی، برخی از مدیران از انگیزه های کافی در راستای ارزش گذار بیش از واقع سهام شرکت برخوردارند. در این راستا، یکی از روش های اعمال پذیر به منظور جلوگیری از کاهش ارزش سهام، استفاده از اقلام تعهدی اختیاری است. در این رابطه، هزینه های نمایندگی به عنوان یکی از عوامل تعیین کننده اقلام تعهدی در شرکت ها مطرح بوده و ساختار مالکیت نیز بر سطوح هزینه های نمایندگی تاثیرگذار است. بر این اساس، در پژوهش حاضر، به بررسی تاثیر ساختار مالکیت بر میزان اقلام تعهدی اختیاری در شرکت های با ارزش گذار بالا پرداخته شده است. بدین منظور، داده های ۱۶۰ شرکت بورسی طی سال های ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۸، گردآوری شدند و به منظور آزمون فرضیه ها از رگرسیون چندگانه در حالت ترکیبی / تلفیقی در نرم افزار ایویوز ۹ استفاده شد. نتایج پژوهش نشان دادند بین ارزش گذار بالای شرکت و میزان اقلام تعهدی اختیاری، رابطه مستقیم وجود دارد. همچنین، نتایج نشان دادند میزان اقلام تعهدی اختیاری در دوره های آغازین ارزش گذار بالا، افزایش و در دوره های بعدی کاهش می یابد. افزون بر این، مدیران شرکت های دولتی از انگیزه لازم برای استفاده از اقلام تعهدی اختیاری در راستای ارزش گذار بالای شرکت برخوردار نیستند. به طور خلاصه، نتایج این پژوهش، در زمینه درک تاثیر ساختار مالکیت بر نحوه رفتار گزارشگری مدیران در بازار سرمایه ایران کمک می کند.

کلمات کلیدی:

ارزش گذار بالا، اقلام تعهدی اختیاری، مالکیت دولتی و شرکت های بورسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1633510>

